

[Gerhard Nielsen.]

og man hævdede med stor Styrke — det skete saavel her i Rigsdagen som ude i Landet —, at Staten overhovedet ikke skulde blande sig i saadanne Forhold. Erhvervet, der var i Vanskeligheder, maatte selv sørge for at foretage den nødvendige Tilpasning efter de ændrede Vilkaar, der nu en Gang var, og man henviste i saa Tilfælde til, hvad Landbruget havde gjort for en Menneskealder siden, da dette Erhverv var ude i store Vanskeligheder paa Grund af svigtende Markeder for Erhvervets Hovedprodukter. Da lagde man Produktionen om, det foretog man selv, og adskillige føjede endogsaa til, at skulde Landbruget senere komme i Vanskeligheder, saa vilde det ogsaa vise sig, at det kunde det gøre igen. Jeg maa tilføje, at i den Tid, den Periode, jeg her taler om, da Industrien var i Krise, da befandt Landbruget sig *ikke* i Krise.

Man hævdede, at for saa vidt Staten ikke blandede sig i Tingene, saa vilde det uvægerligt og sandsynligvis ret hurtigt trække sig i Lave af sig selv. Nu er det jo givet, at i store Dele af det danske Landbrug har denne Opfattelse ændret sig, endog meget betydeligt — Tiden kan jo være en streng Læremester —, og det er ganske givet, at mange af Landbrugets Udøvere nu har lært at forstaa, at „Kræfternes frie Spil“ ikke altid slaar til, ikke slaar til, naar økonomiske Vanskeligheder taarner sig op om et Erhverv, som de i Øjeblikket gør overfor det danske Landbrug. Og det maa jo tilføjes, at store Dele af det danske Landbrugserhvervs Udøvere nu stiller Krav saa store, at de ligger langt udenfor Mulighedernes Grænser.

Vi Socialdemokrater har aldrig kunnet anerkende Dogmet om Kræfternes frie Spil. Erfaringen lærer os nemlig, at dette betyder, at de økonomisk stærke i et Samfund trykker de økonomisk svage nedad, ofte langt ned, ofte ned i Fattigdom, og en Tilstand i et Samfund, hvor der er faa rige og mange fattige, er ikke en lykkelig Tilstand for et Folk. Vi har altid hævdet og hævder fremdeles, at Staten, der er Udtryk for det samlede Folk, som Samfundet nu en Gang er indrettet, maa gribe ind med Støtte overfor de svage og ved Hjelpeforanstaltninger overfor den Del af Folket, der befinder sig i økonomiske Vanskeligheder. Denne Opfattelse har vi gennem Aarene manifesteret gennem en Række Lovforslag til Fordel for fattige, svage og arbejdsløse, kort sagt overfor Folk, som befandt sig i Trang, og vi er ogsaa nu villige til at yde

Hjælp til kriseramte Landbrugere i saa stor Udstrækning, som det er muligt.

Det er jo saaledes nu, at stærkt faldende Priser paa Landbrugets Produkter i Forbindelse med Forrentning og Afdrag af den gennem Tiderne stærkt stigende Gæld har bragt mange Landbrugere i store økonomiske Vanskeligheder. Det maa imidlertid erkendes, at den siddende Regering har vist, at den følger den økonomiske Udvikling her i Landet med vaagen Opmærksomhed. Alleerede gennemførte Love er Vidnesbyrd herom og Vidnesbyrd om, at Regeringen har Forstaaelse af den Krise, som nu ogsaa har ramt Landbruget, og ramt det meget føleligt. Jeg henviser her til Forbedringen af Akkordloven, til Udsættelse af Tvangsauktioner, til Loven om Krisehjælp, der blev gennemført i indeværende Rigsdagssamlings Begyndelse, og som stillede ikke mindre end 30 Mill. Kr. til Raadighed for kriseramte Landbrugere. Hertil kommer nu det foreliggende Lovforslag, hvis Hovedindhold er at gøre det muligt for Ejere af Landbrugsejendomme eller Fiskerfartøjer at faa Henstand med Ydelser, der flyder af de Laan, som er optaget i Landbrugsejendomme eller i Fiskerfartøjer. Det gælder dog kun saadanne, som i og for sig er solvente, som altsaa ejer tilstrækkeligt til at dække de Laan, der er optaget i Ejendommen eller Fiskerfartøjet, men som ikke for Tiden er i Stand til at skaffe de nødvendige Kontanter til at betale de forfaldne Ydelser med.

Lovforslagets to første Paragraffer indeholder Bestemmelser om, hvem der kan komme i Betragtning, og hvorledes man skal forholde sig for at komme til at nyde godt af Lovens Bestemmelser. Begæring kan indgives, naar der er forlangt Udlæg i Ejendommen eller Fiskerfartøjet, eller saadant er forestaaende. Begæring indgives til det i Retskredsen i Henhold til Akkordloven nedsatte Udvalg. Udvalget skal straks henvende sig til Fordringshaveren og forhandle med ham og Skyldneren og gennem denne Forhandling skønne, om den paagældende Andrager er solvent og derfor i den Henseende opfylder Betingelsen for at komme ind under Lovens Bestemmelser. Naar dette er sket, foretager Udvalget Indstilling til Fogeden, der træffer den endelige Afgørelse. I § 3 bestemmes det, at der kun undtagelsesvis kan indrømmes Henstand med Betaling af Ydelser af Førsteprioritetslaan, og endvidere at Henstand kan nægtes, naar den skønnes at ville medføre uforholdsmæssig Skade for Fordringshaveren.

Endelig skal jeg nævne Bestemmelsen